

ЦЕНТЪР ЗА
ЕКСПЕРИМЕНТАЛНО
КУКЛЕНО ИЗКУСТВО
СТАРА ЗАГОРА

EXPERIMENTAL
PUPPETRY ARTS
CENTER
STARA ZAGORA

Концепция

Изследванията на кукленото изкуство доведоха до аналогията с оп-арта, дадаизма и сюрреализма и по-точно тяхното боравене със „свръх-реалното“ и парадоксалното. Кукленият театър създава илюзия за живот, която въздейства емоционално и подсъзнателно. Измама на сетивата, която „подлъгва“ зрителите, че куклата е жива. И те, макар и да знаят, че не е, се оставят да бъдат заблудени. Приемат за определен период от време, че тази кукла е жива. Само по себе си кукленото изкуство е допускането на нещо свръх-естествено и свръх-реално в битието.

Research on the puppet art has led to the analogy with the op-art, da-da and surrealism currents. In particular their way of working with the super-reality and the paradox. The puppet theatre creates the illusion of life, which provokes our emotions and subconsciousness. An illusion for the senses, that tricks the observer that the puppet is alive. Even though the observer knows that it is not, they are left to be deceived. They accept for a certain period that the puppet is alive. Puppet art is an assumption to the surreal world in the real life.

На тази основа стъпват редица от експерименти, които съпътстват творческия процес. На базата на тези експерименти се роди идеята, че именно връзката профанно-сакрално, човешко-духовно, човек-кукла-кукловод, генерира енергия, която от своя страна метафорично образува архитектурно пространство. Проектът разглежда сцената като портал - сакрална зона на връзката между духовното и земното – зона на проявление на нематериалните идеи и послания. Това пространство носи белезите на рационалното и ирационалното. Белези от средата и изискванията на функционалната програма се проявяват пряко над формообразуването, докато ирационалният момент се задава от индивидуалното творческо тълкуване, творческия акт, емоционалната ангажираност на твореца-артист.

Based on a series of experimental models, an idea emerged that the connection between the profane- sacred, human-spirit, puppeteer – puppet, generates an energy. That energy metaphorically forms architectural space. The project considers the stage as a portal – a sacral zone where the connection between the intangible and the physical happens. This particular space is marked by both the rational and the irrational. The characteristics of the local surrounding and the requirements of the project brief affect the form of the new building, while the irrational moment is present by the personal artistic interpretation – the artistic act, the emotional presence of the artist.

Сърцевината/Ядрото е изразена чрез плътта, материалното, което я заобикаля. Позитив – негатив, материално – нематериално са в постоянна взаимовръзка. Пространството на залата е невидимо и не съществува само по себе си, но е дефинирано от елементите около него. Именно това присъстващо с липсата си пространство задава неограничено поле за експерименти и вариации в използването си. Процесът на формообразуване бе съпътстван с редица експерименти и анализи, засягащи теми като: материален отпечатък на сянка, връзка между черупка и същност, извличане на пространство чрез изгаряне.

The Main Hall – the very heart, the core of the building is presented by its absence. The project plays with negative-positive volumes, material-immaterial spaces and with their relations. The space of the main hall is invisible and can not exist by itself. It is the solid elements, surrounding it that define it. That undefined non-existing space provides unlimited field of experimentation and variations in its use. The concept of the shaping of the building came through various experiments and analysis connected with the themes of material imprint of the shadow, connection between shell and entity, shaping a space through burning.

